

عنوان مقاله:

تاملی بر آثار دولت های تنظیم گر در ارتباط با حق بر توسعه پایدار

محل انتشار:

دوفصلنامه دانشنامه حقوق اقتصادی، دوره 30، شماره 22 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسندگان:

خیرالله پروین - استاد گروه حقوق عمومی، دانشکده حقوق و علوم سیاسی دانشگاه تهران

علی طاهری - استادیار گروه مدیریت دولتی، دانشکده مدیریت و اقتصاد، دانشگاه جامع امام حسین ع

خلاصه مقاله:

به رغم مطرح شدن «توسعه پایدار» به عنوان چارچوبی مناسب برای توسعه طی سه دهه اخیر و واکنش مثبت بسیاری از دولت ها به آن، این پرسش وجود دارد که آیا دولت های تنظیم گر حق انسان ها برای بهره مندی از توسعه پایدار را تقویت می کنند یا چالش ها و موانعی پیش روی آن قرار می دهند؟ در این پژوهش بررسی کرده ایم که چگونه اصول و سیاست های نئولیبرالی حاکم بر دولت های تنظیم گر از قبیل رقابت بازار، خصوصی سازی، مقررات زدایی، آزادسازی تجارت، سرمایه گذاری خارجی، تولیدات صادرات گرا و توسعه رشد محور، تحقق توسعه پایدار را با مانع روبرو ساخته است و به همین دلیل حق انسان ها در بهره مندی از توسعه پایدار را مخدوش می سازد. برای این منظور از روش تحلیلی-توصیفی بهره گرفته ایم و این پیشنهاد را مطرح کرده ایم که ایجاد نهادهای بین المللی جدید برای تقویت الزام آوری معاهدات محیط زیستی، در پیش گرفتن سیاست هایی که به کاهش فقر و نابرابری منجر می شود و همچنین وضع طبقه جدید از مالیات ها که در ازای تخریب محیط زیست در جریان توسعه اقتصادی اخذ می شود، ممکن است به التیام وضع کنونی کمک نماید.

کلمات کلیدی:

دولت تنظیم گر، توسعه پایدار، حقوق بشر، حقوق همبستگی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1606812>

